

ПРО РОЗВ'ЯЗНІСТЬ НЕЛІНІЙНИХ ЕВОЛЮЦІЙНИХ РІВНЯНЬ З M -ПСЕВДОМОНОТОННИМИ НЕКОЕРЦИТИВНИМИ ВІДОБРАЖЕННЯМИ

Ми розглядаємо диференціально-операторні рівняння першого порядку з некоерцитивними відображеннями M -псевдомонотонного типу, зокрема, для некоерцитивних операторів варіаційного числення. Ми довели розв'язність методом Фаєдо-Гальоркіна і одержали апіорні оцінки для наближених розв'язків.

We consider the first order differential-operators equations with non-coercive maps of M -pseudomonotone type, in particular, for non-coercive operators of variational calculus. We proved the solvability by using of Faedo-Galerkin method and obtained a priori estimations for approximate solutions.

1. Вступ

В останні роки активізувались дослідження нелінійних некоерцитивних граничних задач в частинних похідних, які породжують еволюційні рівняння та включення з некоерцитивними відображеннями псевдомонотонного типу [1-15]. Так, в роботах [1; 7] досліджено випадок монотонних некоерцитивних операторів. В роботах [4; 5] описані некоерцитивні задачі з операторами, які мають напівобмежену варіацію. Мета даної роботи полягає у тому, щоб узагальнити ці результати на випадок M -псевдомонотонних некоерцитивних відображень. Це дозволить досліджувати ряд задач гідродинамічного типу, що породжують нелінійні диференціально-операторні рівняння з некоерцитивними операторами варіаційного числення [7; 8], з сумою некоерцитивного по старшим похідним та демінеперервного некоерцитивного по похідним нижчого порядку операторів.

2. Постановка задачі

Нехай V_i , $i=1,2$ - рефлексивні банахові простори; H - гільбертів простір зі скалярним добутком (\cdot, \cdot) , ототожнений зі спряженим простором H^* , V_σ - сепарабельний гільбертів простір зі скалярним добутком $(\cdot, \cdot)_{V_\sigma}$ і $V_\sigma \subset V_i \subset H$, де кожне вкладення неперервне і щільне. Тоді маємо такий ланцюжок неперервних та щільних вкладень $V_\sigma \subset V_i \subset H \subset V_i^* \subset V_\sigma^*$, де V_i^* - спряжений простір до V_i , V_σ^* - спряжений до V_σ відносно (\cdot, \cdot) .

Введемо позначення $S = [0, T]$ - скінченний інтервал часу,

$$X = L_{p_0}(S; H) \cap L_{p_1}(S; V_1) \cap L_{p_2}(S; V_2), \quad X_\sigma = L_{p_0}(S; H) \cap L_{\max\{p_1, p_2\}}(S; V_\sigma),$$

$$X^* = L_{q_0}(S; H) + L_{q_1}(S; V_1^*) + L_{q_2}(S; V_2^*), \quad X_\sigma^* = L_{q_0}(S; H) + L_{\min\{q_1, q_2\}}(S; V_\sigma^*),$$

$$\text{де } \frac{1}{p_0} + \frac{1}{q_0} = \frac{1}{p_i} + \frac{1}{q_i} = 1, \quad 1 < p_i < \infty, \quad p_i \leq p_0 < \infty, \quad i=1,2.$$

Лінійний простір $W = \{y \in X \mid y' \in X^*\}$ (відповідно $W_\sigma = \{y \in X \mid y' \in X_\sigma^*\}$) є рефлексивним банаховим простором відносно норми $\|y\|_W = \|y\|_X + \|y'\|_{X^*}$ (відповідно $\|y\|_{W_\sigma} = \|y\|_X + \|y'\|_{X_\sigma^*}$), де y' - похідна від елемента $y \in X$ в сенсі простору скалярних розподілів $D^*(S, V_\sigma^*) = L(D(S); V_\sigma^*)$ [1].

Для довільних $v \in X$ та $f \in X^*$: $f = f_0 + f_1 + f_2$, $f_0 \in L_{q_0}(S; H)$, $f_1 \in L_{q_1}(S; V_1^*)$, $f_2 \in L_{q_2}(S; V_2^*)$, розглянемо

$$\langle f, v \rangle_X = \int_S \langle f_0(t), v(t) \rangle dt + \int_S \langle f_1(t), v(t) \rangle_{V_1^*} dt + \int_S \langle f_2(t), v(t) \rangle_{V_2^*} dt = \int_S \langle f(t), v(t) \rangle dt.$$

Тут $\langle \cdot, \cdot \rangle_{V_i^*} : V_i^* \times V_i \rightarrow R$ - канонічне спарювання, що співпадає на $H \times V_i$ зі скалярним добутком (\cdot, \cdot) в H .

Розглянемо диференціально-операторне рівняння вигляду

$$y' + A(y) + B(y) = f \tag{1}$$

$$y(0) = y_0 \tag{2}$$

де $A, B: X \rightarrow X^*$, $f \in X^*$, $y_0 \in H$.

Основною метою даної роботи є встановлення властивостей розв'язуючого оператора для некоерцитивної задачі (1)-(2) за умов узагальненої M -псевдомонотонності та обмеженості на відображень A та B .

3. Основні класи відображень.

Означення 1. Оператор $A: X \rightarrow X^*$ називається коерцитивним, якщо існує визначена на $[0, \infty)$ дійсна функція γ з $\lim_{s \rightarrow \infty} \gamma(s) = +\infty$ така, що $\langle Au, u \rangle_X \geq \gamma(\|u\|_X) \|u\|_X \quad \forall u \in X$.

Означення 2. Оператор $A: X \rightarrow X^*$ називається демінеперервним, якщо з $u_n \rightarrow u$ в X випливає, що Au_n слабо збігається до Au в X^* .

Означення 3. Оператор $A: X \rightarrow X^*$ називається:

1) M -псевдомонотонним на W (на W_σ), якщо для довільної послідовності $\{y_n\}_{n \geq 1}$, слабо збіжної до y в X , $y'_n \rightarrow y'$ слабо в X^* (в X_σ^*) і нерівності

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \langle A(y_n), y_n - y \rangle_X \leq 0 \quad (3)$$

можна виділити таку підпослідовність $\{y_{n_k}\}$, що

$$\lim_{n_k \rightarrow \infty} \langle A(y_{n_k}), y_{n_k} - w \rangle_X \geq \langle A(y), y - w \rangle_X \quad \forall w \in W \quad (w \in W_\sigma); \quad (4)$$

2) M_0 -псевдомонотонним на W (на W_σ), якщо з того, що $y_n \rightarrow y$ слабо в X , $A(y_n) \rightarrow d$ слабо в X^* , $y'_n \rightarrow y'$ слабо в X^* (в X_σ^*) і нерівності (3) випливає нерівність (4).

Зауваження 1. Оператори M -псевдомонотонного типу на W в значно більш загальній ситуації були введені в роботах [7] (означення 4.3.2), а також [4]. Перехід в (4) до підпослідовностей має тут принципове значення, і ця ідея запозичена нами з [2]. Очевидно також, що кожний M - псевдомонотонний на W (на W_σ) оператор є M_0 - псевдомонотонним на W (на W_σ).

Пропозиція 1. [13] Нехай $A, B: X \rightarrow X^*$ - M -псевдомонотонні на W (на W_σ) оператори. Тоді оператор $A = A + B$ ($A(y) = A(y) + B(y)$, $y \in X$) є M -псевдомонотонним на W (на W_σ).

Зауваження 2. Для M_0 -псевдомонотонних відображень аналогічне твердження справедливе, якщо один з операторів обмежений.

Пропозиція 2. [13] Справедливі імплікації:

" A - радіально неперервний оператор з $(X; W_\sigma)$ -напівобмеженою варіацією " \Rightarrow " $A - M_0$ -псевдомонотонний на W_σ оператор " \Rightarrow " A задовольняє властивість (M) на W_σ ".

4. Основні результати.

Нехай $A: X \rightarrow X^*$. Розглянемо задачу Коші для нелінійного диференціально-операторного рівняння 1 - го порядку

$$y' + A(y) = f \quad (5)$$

$$y(0) = y_0, \quad (6)$$

де $f \in X^*$, $y_0 \in H$.

Зауваження 3. Рівняння (5) можна розуміти як рівність в $D^*(S; V^*)$, а оскільки $y' = f - A(y) \in X^*$, то в силу неперервності вкладення $W_\sigma^* \subset C(S; V_\sigma^*)$ рівність (6) має сенс (наприклад, в V_σ^*).

Нехай $\lambda > 0$, $p_0 \geq 2$, тобто $X \subset X^*$, $I: X \rightarrow X \subset X^*$ - тотожне відображення. Накладемо на A наступні умови:

α_1) оператор $A: X \rightarrow X^*$ - λ_0 -псевдомонотонний на W_σ і обмежений;

α_2) оператор $A: C(S; V_\sigma^*) \rightarrow X^*$ - демінеперервний;

α_3) оператор $A + \lambda I$ - коерцитивний.

Нехай також виконується умова

P) простір V_σ (а, тому і V) сепарабельний (ця вимога не є суттєвою, проте вона спрощує доведення), і нехай $\{h_1, \dots, h_n, \dots\}$ - повна система лінійно незалежних елементів; H_n - лінійна оболонка сукупності $\{h_1, h_2, \dots, h_n\}$, наділена скалярним добутком із H . Припустимо, що система $\{h_1, h_2, \dots\}$ така, що $\forall n$ оператор ортогонального проєктування $\pi_n: H \rightarrow H_n$ рівномірно обмежений одиницею в $L(H; H)$, $L(V_\sigma; V_\sigma)$ і $L(V_\sigma^*; V_\sigma^*)$.

Теорема 1. Нехай $p_0 \geq 2$ і виконуються умови α_1) - α_3) і P). Тоді при кожному $f \in X^*$ і $y_0 \in H$ задача Коші (5), (6) має, принаймні, один розв'язок $y \in W$.

Доведення. Доведення проведемо, слідуючи [1]. Для кожного $t \in S$ покладемо

$$X(t) = L_{p_1}([0, t]; V_1) \cap L_{p_2}([0, t]; V_2) \cap L_{p_0}([0, t]; H),$$

$$X_\sigma(t) = L_{p_0}([0, t]; H) \cap L_p([0, t]; V_\sigma), \quad p = \max\{p_1, p_2\};$$

$$X_\sigma^*(t) = L_{q_0}([0, t]; H) + L_q([0, t]; V_\sigma^*), \quad q = \min\{q_1, q_2\};$$

Лема 1. Якщо $p_0 \geq 2$ та для деякого $\lambda \geq 0$ $A + \lambda I: X \rightarrow X^*$ є коерцитивним оператором типу Вольтерра, то справджується наступна нерівність

$$\int_S e^{-2\lambda t} (A(y)(t) + \lambda y(t), y(t)) dt \geq \tilde{\gamma}(\|y\|_X) \|y\|_X \quad \forall y \in X, \quad (7)$$

де $\tilde{\gamma} : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}$ - обмежена знизу на обмежених в \mathbb{R}_+ множинах неперервна функція така, що $\tilde{\gamma}(r) \rightarrow +\infty$ при $r \rightarrow \infty$.

Доведення. Перевіримо (7). Із коерцитивності і обмеженості A випливає, що для $\gamma : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}$ - обмеженої знизу на обмежених в \mathbb{R}_+ множинах функції такої, що $\gamma(r) \rightarrow +\infty$ при $r \rightarrow \infty$

$$\langle (A + \lambda I)y, y \rangle \geq \gamma(\|y\|_X) \|y\|_X \quad \forall y \in X.$$

Звідси, $\inf_{s \geq 0} \gamma(s) = a > -\infty$. Для довільного $b > a$ розглянемо непорожню обмежену в \mathbb{R}_+ множину $A_b = \{c \geq 0 \mid \gamma(c) \leq b\}$. Нехай $c_b = \sup A_b$ для довільного $b > a$. Зауважимо, що $\forall b_1 > b_2 > a \quad +\infty > c_{b_1} \geq c_{b_2}$ і

$$c_b \rightarrow +\infty \text{ при } b \rightarrow +\infty. \text{ Покладемо } \hat{\gamma}(t) = \begin{cases} a, & t \in [0, c_{a+1}], \\ a + k - 1 + \frac{t - c_{a+k}}{c_{a+k+1} - c_{a+k}}, & t \in (c_{a+k}, c_{a+k+1}], k \geq 1. \end{cases}$$

Тоді, $\hat{\gamma} : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}$ - обмежена знизу на обмежених в \mathbb{R}_+ множинах неспадна неперервна функція така, що $\hat{\gamma}(r) \rightarrow +\infty$ при $r \rightarrow \infty$ та $\gamma(t) \geq \hat{\gamma}(t) \quad \forall t \geq 0$. Оскільки A - оператор типу Вольтерра, то

$$\forall t \in S \quad \int_0^t (A(y)(\tau) + \lambda y(\tau), y(\tau)) d\tau = \int_0^t (A(y_t)(\tau) + \lambda y_t(\tau), y_t(\tau)) d\tau \geq \hat{\gamma}(\|y_t\|_X) \|y_t\|_X = \hat{\gamma}(\|y\|_{X_t}) \|y\|_{X_t},$$

де $\|y\|_{X_t} = \|y_t\|_X$, а $y_t(s) = \begin{cases} y(s), & 0 \leq s \leq t, \\ \bar{0}, & t \leq s \leq T. \end{cases}$ Нехай $g(\tau) = (A(y)(\tau) + \lambda y(\tau), y(\tau))$, $\tau \in S$, $h(t) = \hat{\gamma}(\|y\|_{X_t}) \|y\|_{X_t}$, $t \in S$.

Для всіх $t \in S$ $h(t) \geq \hat{\gamma}(0) \|y\|_X$ та $\int_0^t g(\tau) d\tau \geq h(t) \quad \forall t \in S$.

$$\begin{aligned} \text{Далі, } \int_0^T e^{-2\lambda\tau} (A(y)(\tau) + \lambda y(\tau), y(\tau)) d\tau &= e^{-2\lambda T} \int_0^T g(\tau) d\tau + \int_0^T [e^{-2\lambda\tau} - e^{-2\lambda T}] g(\tau) d\tau \geq e^{-2\lambda T} h(T) + 2\lambda \int_0^T e^{-2\lambda s} \int_0^s g(\tau) d\tau ds \geq \\ &\geq e^{-2\lambda T} h(T) + 2\lambda T \inf_{s \in S} e^{-2\lambda s} \int_0^s (A(y)(\tau) + \lambda y(\tau), y(\tau)) d\tau \geq -c_1 \|y\|_X + e^{-2\lambda T} \hat{\gamma}(\|y\|_X) \|y\|_X, \end{aligned}$$

де $c_1 = 2\lambda T | \hat{\gamma}(0) | \geq 0$ не залежить від $y \in X$, $\tilde{\gamma}(s) = e^{-2\lambda T} \hat{\gamma}(s) - c_1$, $s \geq 0$. Отже, властивість (7) встановлена.

Розглянемо таку задачу

$$y'_n + A_n(y_n) = f_n, \quad (8)$$

$$y_n(0) = y_{n0}, \quad (9)$$

де $X_n = L_{p_0}(S; H_n)$, $X_n^* = L_{q_0}(S; H_n)$, $y_{n0} \rightarrow y_0$ сильно в H , а оператор $A_n : X_n \rightarrow X_n^*$, і $f_n \in X_n^*$ визначаються співвідношеннями

$$\langle f_n, w_n \rangle_{X_n^*} = \langle f, w_n \rangle_X, \quad \langle A_n(y_n), w_n \rangle_{X_n^*} = \langle A(y_n), w_n \rangle_X \quad \forall y_n, w_n \in X_n.$$

Лема 2. При кожному $n \geq 1$ задача (8), (9) має розв'язок $y_n \in W$, послідовність $\{y_n\}$ обмежена в X і в $C(S; H)$, а $\{y'_n\}$ обмежена в X_σ^* .

Доведення. Позначимо S_1 множину тих $t_1 \in S$, для яких задача (8), (9) має розв'язок з $L_{p_0}([0, t_1]; H_n)$ (можливо, $S_1 = \{0\}$). При цьому S_1 може мати вигляд $[0, t_0)$ або $[0, t_0]$. Для кожного $t_1 \in [0, t_0)$ система (8) має розв'язок $y_n \in L_{p_0}([0, t_1]; H_n)$, $y'_n \in L_{q_0}([0, t_1]; H_n)$, тобто

$$y'_n(t) + (A_n y_n)(t) = f_n(t) \quad \text{для м.в. } t \in [0, t_1] \quad (10)$$

$$y_n(0) = y_{n0}. \quad (11)$$

Помноживши (10) на $y_n(t) e^{-2\lambda t}$ і проінтегрувавши, внаслідок леми 1. та Вольтеровості A , для всіх $n \geq 1$ та $t \in [0, t_1)$, маємо

$$\frac{1}{2} e^{-2\lambda t} \|y_n(t)\|_H^2 + \gamma(\|y_n\|_{X(t)}) \|y_n\|_{X(t)} \leq \|f\|_{X^*} \|y_n\|_{X(t)} + \frac{1}{2} \|y_{n0}\|_H^2, \quad (12)$$

оскільки $\int_0^t e^{-2\lambda\tau} (y'_n(\tau), y_n(\tau)) d\tau = \int_0^t ((e^{-\lambda\tau} y_n(\tau))', y_n(\tau) e^{-\lambda\tau}) d\tau + \lambda \int_0^t e^{-2\lambda\tau} (y_n(\tau), y_n(\tau)) d\tau$ та

$$\int_0^t ((e^{-\lambda\tau} y_n(\tau))', y_n(\tau) e^{-\lambda\tau}) d\tau = \frac{1}{2} (\|e^{-\lambda t} y_n(t)\|_H^2 - \|y_{n0}\|_H^2) = \int_0^t e^{-2\lambda\tau} \langle f(\tau), y_n(\tau) \rangle d\tau - \int_0^t e^{-2\lambda\tau} \langle A y_n(\tau) + \lambda y_n(\tau), y_n(\tau) \rangle d\tau.$$

Зокрема із (12) випливає:

$$\gamma(\|y_n\|_{X(t_1)})\|y_n\|_{X(t_1)} \leq \|f\|_{X^*} + \frac{1}{2}\|y_{n0}\|_H^2 \quad \forall n \geq 1 \quad (13)$$

та

$$\|y_n(t)\|_H^2 \leq c_2(\|y_n\|_{X(t_1)} + 1), \quad (14)$$

де $c_2 \equiv const$, яка не залежить від $n \geq 1$ та t . Звідси виводимо, що

$$\|y_n\|_{X(t_1)} \leq k_1, \quad (15)$$

де стала k_1 не залежить від n та t_1 . Тому, $y_n \in L_{p_0}([0, t_0]; H_n)$, і можемо вважати, що $S_1 = [0, t_0]$. Доведемо, що розв'язок y_n продовжується на весь S . Покладемо $y_n(t_0) = l$ і

$$\xi(t) = \begin{cases} y_n(t), & 0 \leq t \leq t_0, \\ l, & t_0 < t \leq T. \end{cases}$$

Оператор $A: X \rightarrow X^*$ обмежений, тому обмеженим, а тим більше, локально обмеженим, буде і відображення $A_n: X_n \rightarrow X_n^*$. Справді, якщо $\|y_n\|_{X_n} \leq k_0$, то

$$\|A_n(y_n)\|_{X_n^*} = \sup_{\|w_n\|_{X_n}=1} |\langle A_n(y_n), w_n \rangle_{X_n}| \leq \sup_{\|w_n\|_{X_n}=1} |\langle A(y_n), w_n \rangle_X| = \|A(y_n)\|_{X^*} \leq l_0.$$

А тому локально обмеженим буде оператор $A_n: C(S; H_n) \rightarrow L_{q_0}(S; H_n)$.

Таким чином, знайдуться числа $\varepsilon = \varepsilon(\xi) > 0$, $M = M(\xi) > 0$ такі, що

$$\|A_n(y) - f_n\|_{X_n^*} \leq M \quad (16)$$

як тільки $\|y - \xi\|_{C(S; H_n)} \leq \varepsilon$.

Нехай функція $y \in C(S; H_n)$ задається співвідношенням

$$y(t) = \begin{cases} y_n(t), & 0 \leq t \leq t_0, \\ \eta(t), & t_0 < t \leq T, \|\eta(t) - l\|_{H_n} \leq \varepsilon, \\ l + \varepsilon(\eta(t) - l) / \|\eta(t) - l\|_{H_n}, & t_0 < t \leq T, \|\eta(t) - l\|_{H_n} > \varepsilon, \end{cases}$$

де $\eta \in C_l = \{w \in C([t_0, T], H_n) | w(t_0) = l\}$.

Визначимо оператор $G: C_l \rightarrow L_{q_0}(S; H_n)$ рівністю

$$(G\eta)(t) = (A_n(y) - f_n)(t), \quad t_0 \leq t \leq T.$$

Очевидно, відповідність $C_l \ni \eta \rightarrow y \in C(S; H_n)$ неперервна, а із умови α_2) випливає демінеперервність відображення $A_n: C(S; H_n) \rightarrow X_n^*$. А тому демінеперервним буде і відображення $G: C_l \rightarrow X_n^*$. Крім того, завдяки (16), $\|G(\eta)\|_{X_n^*} = \|A_n(y) - f_n\|_{X_n^*} \leq M \quad \forall \eta \in C_l$.

Таким чином, ми потрапляємо в умови узагальненої теореми Каратеодорі, доведення якої приведено, наприклад, у роботі [1].

Лема 3. Нехай $G: C_l \rightarrow X_n^*$ - демінеперервний оператор і справедлива оцінка $\|G(\eta)\|_{X_n^*} \leq M \quad \forall \eta \in C_l$. Тоді рівняння $\eta(t) = l - \int_{t_0}^t (G\eta)(\tau) d\tau \quad \forall t \in [t_0, T]$ розв'язне в C_l .

Звідси випливає, що для достатньо малого $\delta > 0$ справедлива оцінка $\|\eta(t) - l\|_{X_n} \leq \varepsilon$, $t_0 \leq t \leq t_0 + \delta$. Функцію $y_n(t)$, визначену на $[0, t_0]$, продовжимо на інтервал $[0, t_0 + \delta]$: $y_n(t) = \eta(t)$, $t_0 < t \leq t_0 + \delta$. Тоді

$$(G\eta)(t) = (A_n(y_n) - f_n)(t), \quad t \in [t_0, t_0 + \delta]$$

і

$$y_n(t) = l - \int_{t_0}^t (G\eta)(\tau) d\tau = y_n(t_0) - \int_{t_0}^t (A_n(y_n) - f_n)(\tau) d\tau = y_{n0} - \int_{t_0}^t (A_n(y_n) - f_n)(\tau) d\tau,$$

оскільки $y_n(t_0) = y_{n0} - \int_{t_0}^{t_0} (A_n(y_n) - f_n)(\tau) d\tau$.

А це означає, що розв'язок задачі (10), (11) існує на $[0, t_0 + \delta]$, належить $L_{p_0}([0, t_0 + \delta]; H_n)$ і, таким чином, продовжуючи цей процес, приходимо до $S_1 = S$, тобто y_n із $L_{p_0}(S; H_n)$.

Обмеженість послідовності $\{y_n\}$ в просторі X негайно випливає із оцінки (15), а оцінка $\|y_n\|_{C(S;H_n)} \leq k_0$ випливає із (14), обмеженість $\{A(y_n)\}$ в X^* очевидна.

Доведемо обмеженість послідовності $\{y'_n\}$ в X_σ^* . Нехай $\pi_n : H \rightarrow H_n$ - оператор ортогонального проектування, що задовольняє умову P). Тоді з того, що $\langle y'_n(t), h_i \rangle_V + \langle (A y_n)(t), h_i \rangle_V = \langle f(t), h_i \rangle_V$, $i = \overline{1, n}$, одержуємо

$$y'_n + \pi_n A(y_n) = \pi_n f.$$

З умови $\alpha_1)$ випливає, що послідовність $\{A(y_n)\}$ обмежена в X^* і відповідно в X_σ^* , а, це означає, що $\{\pi_n A(y_n)\}$ обмежена в X_σ^* в силу властивостей оператора π_n . Також обмежена в X_σ^* і послідовність $\{\pi_n f\}$. Таким чином, робимо висновок, що $\{y'_n\}$ обмежена в X_σ^* .

Лема 2 доведена.

Отже, завдяки рефлексивності W_σ , X , H , теоремі Банаха-Алаоглу існує підпослідовність $\{y_m\} \subset \{y_n\}$, існують $y \in W_\sigma$, $z \in H$ та $d \in X^*$, для яких мають місце збіжності:

- $i_1)$ $y_m \rightarrow y$ слабо в W_σ ;
- $i_2)$ $y_m(T) \rightarrow z(T)$ слабо в H ;
- $i_3)$ $A(y_m) \rightarrow d$ слабо в X^* .

Тоді для довільних $\varphi \in D(S)$ і $h \in H_n$, використовуючи властивості інтеграла Бохнера, одержуємо при $n_k \geq n$

$$\left\langle \int_S \varphi(t) \left(y'_{n_k}(t) + (A_{n_k} y_{n_k})(t) \right) dt, h \right\rangle_V = \left\langle y'_{n_k} + A_{n_k}(y_{n_k}), \varphi h \right\rangle_X = \langle f, \varphi h \rangle_X = \left\langle \int_S \varphi(t) f(t) dt, h \right\rangle_V.$$

Перейшовши до границі в останній рівності, знаходимо $\langle y', \varphi x \rangle_X = \left\langle \int_S \varphi(t) (f(t) - d(t)) dt, x \right\rangle_{V_\sigma} \forall x \in \bigcup_n H_n$, а оскільки $\bigcup_n H_n$ щільна в V_σ (і в V), то

$$y' + d = f \tag{17}$$

як рівність в X_σ^* . Звідси, зокрема, випливає, що $y \in W$.

Доведемо, що $y(0) = y_0$, $y(T) = z$. Для довільного $h \in \bigcup_n H_n$, згідно (17), маємо

$$\begin{aligned} \int_S \langle y'(t), (T-t)h \rangle_{V_\sigma} dt &= \int_S \langle f(t) - d(t), (T-t)h \rangle_{V_\sigma} dt = \lim_{n_k \rightarrow \infty} \int_S \langle f(t) - (A y_{n_k})(t), (T-t)h \rangle_{V_\sigma} dt = \\ &= \lim_{n_k \rightarrow \infty} \int_S \langle f(t) - (A y_{n_k})(t), (T-t)h \rangle_{V_\sigma} dt = \lim_{n_k \rightarrow \infty} \int_S \langle y'_{n_k}(t), (T-t)h \rangle_{V_\sigma} dt = \lim_{n_k \rightarrow \infty} \left\{ \int_S \langle y_{n_k}(t), h \rangle dt - \langle y_{n_k}(0), Th \rangle \right\} = \\ &= \int_S \langle y(t), h \rangle dt - \langle y_0, Th \rangle = \int_S \langle y'(t), (T-t)h \rangle_{V_\sigma} dt - \langle y(0) - y_0, Th \rangle. \end{aligned}$$

Але, оскільки $\bigcup_n H_n$ щільна в V_σ , то звідси одержуємо ss Аналогічно для $h \in \bigcup_n H_n$ маємо

$$\langle y(T) - y_0, h \rangle = \int_S \langle y'(t), h \rangle_{V_\sigma} dt = \lim_{n_k \rightarrow \infty} \int_S \langle y'_{n_k}(t), h \rangle_{V_\sigma} dt = \lim_{n_k \rightarrow \infty} \langle y_{n_k}(T) - y_{n_k}(0), h \rangle = \langle z - y_0, h \rangle$$

і, таким чином, $y(T) = z$.

Нам залишається довести, що $d = A(y)$. Скористаємось для цього умовою $\alpha_1)$. Перейшовши, при необхідності, до підпослідовності, із (10), (11) і (17), одержуємо

$$\begin{aligned} \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \langle A(y_{n_k}), y_{n_k} \rangle_X &\leq \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \langle f - y'_{n_k}, y_{n_k} \rangle_X \leq \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \left\{ \langle f, y_{n_k} \rangle_X + \frac{1}{2} \left(\|y_{n_k}(0)\|_H^2 - \|y_{n_k}(T)\|_H^2 \right) \right\} \leq \\ &\leq \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \left\{ \langle f, y_{n_k} \rangle_X + \frac{1}{2} \left(\|y_{n_k}(0)\|_H^2 - \|y_{n_k}(T)\|_H^2 \right) \right\} \leq \langle f, y \rangle_X + \frac{1}{2} \left(\|y_0\|_H^2 - \|y(T)\|_H^2 \right) = \\ &= \int_S \langle f(t), y(t) \rangle_V dt - \int_S \langle y'(t), y(t) \rangle_V dt = \int_S \langle d(t), y(t) \rangle_V dt = \langle d, y \rangle_X. \end{aligned}$$

Проте кожний M_0 -псевдомонотонний на W оператор має властивість (M) на W (пропозиція 2), звідки $d = A(y)$. Таким чином, $y' + A(y) = f$, $y \in W$, $y(0) = y_0$. Теорема доведена.

Покладемо $X_1 = L_{p_1}(S; V_1)$, $X_2 = L_{p_2}(S; V_2) \cap L_{p_0}(S; H)$.

Наслідок 1. Нехай оператори $A : X_1 \rightarrow X_1^*$ та $B : X_2 \rightarrow X_2^*$ задовольняють умови $\alpha_1) - \alpha_3)$. Нехай також виконується умова P). Тоді для кожного $f \in X^*$ та $y_0 \in H$ задача (1), (2) має принаймні один розв'язок $y \in W_\sigma$.

Зауваження 4. Для доведення даного твердження досить розглянути оператор $C = A + B$. Тоді задача (1), (2) набуде вигляду (5)-(6).

Далі застосовуємо теорему 1 до цієї задачі з оператором $C : X \rightarrow X^*$, де $X = X_1 \cap X_2$, $X^* = X_1^* + X_2^*$.

Наслідок 2. Нехай або V_1 , або V_2 компактно вкладений в H . Оператор $A : X \rightarrow X^*$ задовольняє умови $(\alpha_2), (\alpha_3)$, обмежений та $A + \lambda I : X \rightarrow X^* - M_0$ -псевдомонотонний на W_σ і виконується умова P). Тоді при кожному $f \in X^*$ і $y_0 \in H$ задача (5),(6) має принаймні один розв'язок $y \in W_\sigma$.

5. Висновок

За допомогою методу Фаедо-Гальоркіна можна довести розв'язність диференціально-операторних рівнянь з некоерцитивними нелінійними відображеннями псевдомонотонного типу. Таким чином, для широкого класу еволюційних задач, зокрема, для рівнянь гідродинамічного типу, можна встановити розв'язність та апіорні оцінки для розв'язків.

1. Гаевский Х., Грегер К., Захаруас К. Нелинейные операторные уравнения и операторные дифференциальные уравнения. - М., 1978 2. Дубинский Ю.А. Нелинейные эллиптические и параболические уравнения // Итоги науки и техники. Современ. проблемы матем. - М.:ВИНИТИ. - 1976. - №9. - С. 5-130. 3. Зауровский М.З., Мельник В.С. Нелинейный анализ и управление бесконечномерными системами. - К., 1999. 4. Зауровский М.З., Мельник В.С., Новиков А.Н. Прикладные методы анализа и управления нелинейными процессами и полями. - К., 2004. 5. Иваненко В.И., Мельник В.С. Вариационные методы в задачах управления для систем с распределенными параметрами. - К., 1988. 6. Капустян А.В. Глобальные аттракторы неавтономного уравнения реакции-диффузии // Дифференциальные уравнения. - 2002. - Vol. 38, № 10. - С. 1378-1382. 7. Лионс Ж.-Л. Некоторые методы решения нелинейных краевых задач. - М., 1972. 8. Мельник В.С. Об операторных включениях в банаховых пространствах с плотно определенными операторами // Системні дослідження та інформаційні технології. - 2003. - № 3. - С. 120-126. 9. Скрыпник И.В. Методы исследования нелинейных эллиптических граничных задач. - М., 1990. 10. Brezis H. Perturbation non lineaire d'operateurs maximaux monotones // C.R. Acad. Sci. Paris. - 1969. - Vol. 269. - P. 566-569. 11. Groger K. Zum Galerkin. Verfahrenen fur Evolutions gleichungen. Theory of Nonlinear operators. - Proceedings of a summer-school, held in October 1972 at Neuendorf (Hiddensee). - GDR. Berlin: Akademie - Verlag, 1974. - P. 85-104. 12. Kapustyan A.V., Melnik V.S., Valero J. Attractors of multivalued dynamical processes generated by phase-field equations // International Journal of Bifurcation and Chaos. - 2003. - Vol. 13, № 7. - P. 1969-1983. 13. Kasyanov P.O., Melnik V.S., Yasinsky V.V. Evolution inclusions and inequalities in Banach spaces with W_λ -pseudomonotone maps. - К., 2007. 14. Kartsatos A.G., Scrypnik I.V. Topological degree theories for densely defined mappings involving operator of type // Adv. Differential Equations. - 1999. - № 4. - P. 413-456. 15. Melnik V. S., Vakulenko A.N. Topological methods in the theory of operator inclusions with densely defined mappings in Banach spaces // Nonlinear Boundary Valued Problems. - 1999. - Vol. 10. - P. 132-145.

Надійшла до редколегії 01.10.2007